

Hans Vandeweghe

Sportjournalist
@hansvdw

Tour-column

(On)fair voordeel

Neen, het ging bij de start van de Tour niet over epo, ook niet over cortico's, ketonen zijn volledig uit het zicht verdwenen, en van motortjes in de fiets hoor je evenmin nog iets. Deze keer ging de achterklap over een revolutionair tijdritpak waarmee Team Sky – altijd weer die kut-Brexit-britten, ik hoor het u denken – de eerste etappe naar de hand heeft gezet.

Sky plaatste vier van haar leden in de eerste tien. Niemand die dat verdacht hoort te vinden want Chris Froome is een uitstekend tijdrijder (werd zevende), Michal Kwiatkowski is een hardrijder pur sang (achtste), Vasil Kirijenka is ex-wereldkampioen tijdrijden (derde) en winnaar Geraint Thomas al achttvoudig wereldkampioen achtervolging (al of niet in team) en dubbel olympisch kampioen ploegenachtervolging. Veel kans dat die vier ook bovenin waren geëindigd als ze in hun blootje hadden gereden, maar voor de gelegenheid hadden ze speciale pakken.

De immer correcte gentleman Philippe Mariën kwam in zijn hoedanigheid van hoofdcommissaris uitleggen dat ze Sky niet konden bestraffen voor het tijdritpak of skinsuit omdat alles aan het pak binnen de regels viel. Wat was wel fout geweest? Vleugeltjes aan het pak bijvoorbeeld. Of een soort van propeller op de rug. Of een met gas aangedreven uitlaatpijp. Spreekt vanzelf: mag niet.

Wat Sky heeft gedaan, valt bij hen onder de noemer *marginal gains*, marginale winsten. De filosofie daarachter is simpel: waar kunnen we nog beter worden? De hamvraag is dan: hoe kan het nog sneller in een evenement waarin de atleet zich bijna drieduizend kilometer voortbeweegt aan een gemiddelde van veertig kilometer per uur?

In dat geval kom je uit bij luchtweerstand. Zodoende werd nog maar eens een paar weken besteed aan research in de windtunnel en op de wielbaan van Newport in Wales. Toen Sky vorig jaar meldde dat 2016 het laatste jaar van Rapha als kledingsponsor zou worden, werd dat betreurd. Het exclusieve Rapha, zo weten we inmiddels, was meer geïnteresseerd in het uitbouwen van een onbehoorlijk duur lifestylemerk, dat weliswaar excellente kwaliteit levert, dan in het wetenschappelijk uitzoeken van wat nu al of niet de beste kledij is voor welke omstandigheden. Met name dat tijdrijden is een niche binnen een niche en commercieel lang niet interessant.

Is dat de reden waarom Sky en het op en top Britse Rapha zijn gesplit? Wie zal het zeggen, maar deze winter ging Sky wel samen met het nieuwe (Italiaanse) kledingmerk Castelli op zoek naar het snelste tijdritpak en kwam met de Body Paint 3.3 Speed Suit LS. Te koop, zo u dat wil, voor 229,95 euro. Heeft speciale stof op de armen en de benen. Castelli prijst zichzelf overigens aan met de slogan *An Unfair Advantage*.

Maar tijdens de Giro droegen Mikel Landa en Geraint Thomas ineens een ander pak. Toen viel niemand erover, omdat Geraint Thomas viel – met excuses voor de flauwe woordspeling. U weet vast nog wel wat er tijdens etappe negen

► Chris Froome in zijn controversiële tijdritpak met speciale bolletjesstroken op de schouders en bovenarmen. © BELGA

gebeurde? Die politiemotor die daar in de weg stond en Wilco Kelderman die erop knalde en als een bowlingbal zijn Sky-collega's onderuit haalde. Geraint Thomas verloor toen vijf minuten. Een dag later stond de tijdrit op het programma en daarin maakte hij twee minuten goed. Geen mens die het over zijn pak had, toen hij in die tijdrit tweede werd, want de val was op zondag, de tijdrit op dinsdag en hij stapte uit de Giro op vrijdag.

De pakkenhistorie doet op het eerste gezicht denken aan die in het zwemmen tussen 2006 en 2010, toen ongeveer alle records werden verbeterd omdat geen enkele reglementering bestond voor drijfvermogen en dikte van de pakken. En als er al iets bestond, werd het niet nageleefd. Dat leverde

Wie zijn huiswerk maakt en zijn les leert, is niet verplicht de concurrentie tijdens het examen te laten spieken

een reeks technologische dopingrecords op.

Een totaal ander verhaal was het pak van de Nederlandse schaatsers op de winterspelen in Sotsji. Acht gouden medailles tot daaraan toe, maar vier podia kleurden ook nog eens volledig Oranje. Dat was dan weer geen technologische doping maar een technologisch voordeel: de Nederlanders hadden zich de moeite genomen research te doen en het gevolg was een pak dat volgens de ontwikkelaar drie procent snelheids-winst opleverde. Voor de pakken van Sky geldt hetzelfde als voor de pakken van Sportconfex en de Oranje schaatsploeg: wie zijn huiswerk maakt en zijn les leert, is niet verplicht de concurrentie tijdens het examen te laten spieken.